

بھرمان صادیقات در

کشورهای جهان سوم

* دکتر احمد مجتبی

در چند سال اخیر چندین کشور فقیر جهان کاهش درآمدهای صادراتی خود را تجربه کرده اند چه خطای آنها انجام داده اند . صادراتشان را بر روی تعداد کمی کالا تمرکز داده اند یا اینکه کالاهای نامناسبی را انتخاب کرده اند ؟ چه کاری میتوانند در حال حاضر انجام دهند ؟

کشور سائو تومه و پرنسبیپ^(۱) (دوجزیره در غرب آفریقا) سخت نگران است، زیرا کسری تجارت خارجی اش در سال ۱۹۸۵، ۴۸درصد تولید ناخالص داخلی بوده، ۹۰ درصد صادرات این کشور را دانه های کاکائو تشکیل میدهد که قیمت های آن در حال کاهش است. قیمت آن در ماه دسامبر ۱۹۸۷، ۹ درصد نسبت به ماه قبل (نوامبر) کاهش یافت و ۲۳ درصد نسبت به ماه جولای پائین تر آمده، در ۷ دسامبر قیمت کاکائو به پائین ترین حد خود در ۵ سال اخیر رسیده است.

(1) SAO TOME & PRINCIPE

کاهش قیمت کاکائو باعث ناراحتی سایر کشورهای افریقا نیز گردیده است ، ساحل عاج ، بزرگترین تولید کنند کاکائو در دنیا میباشد و کاکائو یک سوم صادراتش را تشکیل میدهد . اخیراً این کشور برای جدول زمان بندی مجدد اوامهای توافقنامه ای با بانگل جهانی انجام داده بود و اگر قیمتها بهمین صورت باقی بماند کسل صادراتش در سال ۱۹۸۸ ، ۵ درصد کمتر از سال ۱۹۸۷ خواهد بود .

غنا نیز دچار چنین مشکلی است ، کاکائو نصف صادرات این کشور را تشکیل میدهد و بیش بینی شده بود که درآمد کاکائو که ۴۲۰ میلیون دلار در سال ۱۹۸۶ بود و در سال ۱۹۸۸ به ۶۰۰ میلیون دلار خواهد رسید که اگر به ۱۰۰ میلیون دلار باقیمت های امروز ، در حال حاضر بر سر ، خیلی خوشبینانه خواهد بود . غنا دچار عدم پرداخت در بدھیهای خواهد شد ، ولی پرداخت آن کار بسیار مشکلی خواهد بود .

مسئله فقط به کاکائو منحصر نمیشود بسیاری از کشورهای فقیر صادر کننده کالاهای اولیه مثل پنبه ، مس یا قهوه میباشند و بسیاری از آنها دریافته اند درآمدهای آنها از این محل ثباتی ندارد . یک بار ار پر رونق کالا در لندن ، نیویورک ، شیکاگو برای کالاهای آنها به معنای سرازیر شدن ارد ، افزایش درآمد دولت و بهتر شدن شرایط زندگی زارعین میباشد . درحالیکه یک بازار رکودی درمورد کالاهای آنها به معنای عکس میباشد .

دلائل ریادی برای عدم ثبات قیمتها وجود دارد . حجم تجارت تعدادی از کالاهای بسیار محدود میباشد و چند سفره بازار رنگ میتوانند بازار را تحت کنترل خود راورند بدون آنکه نیاز به پول ریادی داشته باشند . اغلب بخش کوچکی از محصولات صادر میشود . یعنی کشورها ابتدا بار ارداخلي را تامین میکنند و بعد اجازه میدهند صادرات بانوسانات ریاد صورت گیرد و قیمت های بین المللی هم دچار نوسان میشوند . بعضی از کالاهای (کشاورزی و معدنی) به زمان طولانی برای افزایش یا کاهش تولید نیاز دارند ، قیمتها میتوانند در این

هنگام افزایش یا کاهش شدید پیدا کنند تازمانیکه عرضه به مرحله تطبیق برسد . تقاضا برای تعدادی از کالاها در مقابل تغییرات قیمت قیمت غیرحساس میباشد، درنتیجه قیمتها باید تغییرات بیشتری برای تطبیق در مقابل تغییرات تقاضا مثلاً " سلیقه ها بنماید .

آیا کشورهاباتمر کز بر روی صادرات فقط چند کالا ، باعث بسی ثباتی درآمدهای صادراتی خود میشوند ؟ این امر بستگی به کالاهای دارد . در کتابی که اخیراً " توسط السدیرمک بین و د.ت. نگوین (۱) درمورد عدم ثبات تالیف شده است ، مولفین دریافتند که ۵ کالائی که بیشترین عدم ثبات در طی سه دهه اخیر را داشته اند عبارتند از شکر، کاکائو ، قلع ، قهوه و کنف . انتخاب کالای ناصحیح میتواند موجب عدم ثبات درآمدهای صادراتی در کشورهای در حال توسعه گردد . چگونه درآمد صادراتی این کشورها میتواند با ثبات شود ؟ دو جواب سنتی برای حل این مسئله وجوددارد ، راه حل اول باقی ماندن در تولید همان کالاهای وسیعی در کاهش تغییرات قیمت از طریق قراردادهای کالا- قیمت میباشد . این سیاست تا انداره زیادی موفق نبوده است .

هنگامیکه یک قرارداد به پایان میرسد (همانطور که درمورد کاکائو در سال ۱۹۸۷ اتفاق افتاد) یا قرارداد جدیدی بسته میشود، قیمت کالاهای دچار تغییرات بیشتری میگردد و کارتل تمایل بیشتری دارد که قرارداد بلند مدت برای ثبات قیمتها بینند تا اجاره دهد تغییرات با هستگی صورت گیرد .

راه حل دیگر برای کشورها این است که تنوع بیشتری به کالاهای خود بدهند و از جریان صادر کنند کان کالاهایی که ریسک بیشتری دارد خارج گردند این کار آسانی نبوده است . تولید انتخابی یک کشور بستگی به موقعیت جغرافیائی ، شرایط آب و هوای منابع طبیعی دارد . کشورهای فقیر دلائل خوبی برای انتخاب یکی نسبت به دیگری دارند . چرا زیک مزیت نسبی در تولید کالاهای خارج شوند ، در حالیکه مثلاً قادر به کشت نیشکر ، ارزانتر از همسایه خود هستند ؟

(1) ALSDIR MC BIN & D.T. 'NGUIN

مک بین و نگوین تشخیص دادند که اغلب دلائل خوبی برای عدم تنوع وجوددارد . کنیا و کستاریکا را که هردو وابسته به تولید قهوه هستند ، درنظر بگیرید . تغییر تولید برای کنیا خوب است چون " شاخص بی ثباتی " (که برپایه دیگری بغیر از آنچه درنمودار است بدست آمده) ، از ۴۹ به ۶۲ اگر ۳۰ درصد از تولید قهوه به سایر تولیدات اختصاص یابد کاهش می یابد . کل محصول براساس دادن سهم مساوی در صادرات برای همه کالاها باعث کاهش شاخص به ۲۵ میگردد . این موضوع برای کستاریکا به خوبی صادق نیست زیرا اگر تغییر کمی در تولید داده شود ، شاخص از ۳۰ به ۳۱ افزایش میباید و اگر بطور کلی تغییر صورت کیرد به ۴۵ افزایش میباید . این امر بدین دلیل است که دو کالای تولیدی دیگر موز و گوشت گاو بی ثبات هستند و قهوه دارای ثبات بیشتری نسبت به کالاهایی که کستاریکا مجبور به تبدیل باان میگردد است .

هم ثبات قیمتها وهم تنوع ، هر دو بخشی از برنامه کلی جامع سازمان ملل برای کالاها است که در سال ۱۹۷۶ پذیرفته شد . چنین برنامه ؓی هرگز اجرا نگردید ، زیرا هم شوروی و هم امریکا ارتا ثید آن برای تهیه وجهه لازم جهت تامین مالی قراردادها و ایجاد تفسیع خودداری کردند . در ۹ دسامبر ۱۹۸۷ بالاخره شوروی موافقت نمود که مبلغی پرداخت نماید و درنتیجه اندکی وجهه جمیع آوری شد . هر چند رقم پیش بینی شده در ابتدا که ۶ میلیارد دلار بود بدست نیامد ولی این رقم به ۴۰ میلیون دلار بالغ گردیده است .

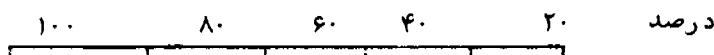
تحقیقات جدید پیشنهاد میکند که چنین امری ممکن است نادرست باشد . دو اقتصاد دان اکسفورد ، کریستوفر گیلبرت و پل کولیر (۱) استدلال میکنند که نوسانات در رابطه با افزایش قیمت کالاها کیج کننده است ، در حالیکه کاهش باهستگی صورت می گیرد و این بدین معنی است که این افزایش قیمتهاست که موجب ناراحتی میشود نه کاهش آن ، بینشی که دخالت دولت و تثییت قیمتها را موجه میکند بر این مبنی است که این فقط دولتها هستند که

میتوانند آینده نگری بلند مدت داشته باشند . در حالیکه چنین مطلبی برو طبق نظریه آنان صحیح نیست . بر اساس مطالعات آنها در کنیا، ثابت گردیده است که رارعین قهوه کاملاً قادر هستند که پول خود را در سالهای خوب ذخیره نمایند و این دولت ها هستند که کار را خراب نمیکنند . نمونه این دولتها ، نیجریه در مورد نفت ، کنیادرمورد قهوه و رامبیا در مورد مس میباشد . آنها اجازه میدهند که هزینه های عمومی در زمان افزایش قیمت کالاهای رشد یابد ولی قادر به قطع آن در صورت کاهش قیمتها نمی باشند .

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

وابستگی کالا و عدم ثبات - صادرات عمده ۱۹۸۶ نسبت به
درصد کل صادرات

اوگاندا : قهوه

زامبیا : مس

اتیوبی : قهوه

صومالی : حیوانات زنده

لیبریا : سنگ آهن

کلمبیا : قهوه

موریتانی : ماهی

بنگالدش : کنف

توكو : فسفات

غنا : کاکائو

مالاوی : توتون

جامایکا : آلومینیوم

برمه : دانه روغنی

۱۹۷۰ - ۸۰

افریقای جنوبی : طلا

منبع : I.M.F سیاستهای کالاگی : ال مک بین و دن نگوین